Wydano 10 lipca 1943

URZĄD PATENTOWY
w WARSCHAU

71a 13/36
A43b 13/36

OPIS PATENTOWY

Nr 31661 ~~Kl 71 a, 19/11~~

Władysław Sowicki, Warschau

Sposób wykonania obuwia o podeszwie drewnianej

Zgłoszono 30 sierpnia 1941
Udzielono 1 kwietnia 1943

Znane dotychczas używane typy obuwia z drewnianą podeszwą, np. buciki damskie z pokryciem wierzchnim, częściowym lub całkowitym albo tylko z paskami, posiadają tę wadę, że pokrycie to lub paski są przymocowane do podeszwy drewnianej z boku gwoździkami, wskutek czego bucik ma wygląd zniekształcony, jest zbyt szeroki i samo przymocowanie wierzchu nie zapewnia dostatecznej trwałości i może łatwo ulec uszkodzeniu.

Wynalazek niniejszy zapobiega powyższej niedogodności, a ponadto umożliwia uzyskanie estetycznego, wygodnego i praktycznego bucika, wykonanego na podeszwie drewnianej o dowolnej, prostej lub fantazyjnej formie.

Wynalazek polega na tym, że wyrobioną z drzewa pierwotną bryłę, przeznaczoną na pewną określoną formę podeszwy drewnianej, przecina się, np. przez przepiłowanie wzdłuż powierzchni, równoległej do jej górnej powierzchni, oddzielając w ten sposób od tejże bryły warstwę drzewa, którą następnie przymocowuje się do tej bryły za pomocą np. śrub, dzięki czemu umożliwia się umocowanie wierzchniego pokrycia obuwia w szczelinie pomiędzy górną warstwą drewnianą i kadłubem podeszwy. Również i dolna warstwa powierzchni bryły może być odcięta i następnie przyśrubowana do kabłuba względnie częściowo i do warstwy górnej, stanowiąc wymienną dolną część użytkowej podeszwy drewnianej. Taki sposób przygotowania drewnianej podeszwy ma przy wykonaniu bucika cały szereg możliwości i zalet, jakich nie może być zupełnie w bucikach o jednolitej podeszwie

drewnianej. Przede wszystkim więc przymocowanie brzegów wierzchniego pokrycia np. ze skóry, materiału włókienniczego lub podobnego odbywa się nie z boku podeszwy, jak to jest jedynie możliwe przy podeszwach z jednolitego kawałka drzewa, lecz brzegi pokrycia bucika zagina się pod spód wierzchniej odpiłowanej warstwy podeszwowej, przymocowuje do tej warstwy w dowolny sposób, np. gwoździkami, a następnie tak wyposażoną górną warstwę przykręca się śrubkami do kadłuba podeszwy. W przypadku, gdy górna i dolna warstwa bryły podeszwowej są odcięte i przyśrubowane do kadłuba pozostałego, umożliwione jest obkładanie boków drewnianej podeszwy ozdobnym przybraniem, np. materiałem, słomką, plecionką trzcinową lub inną, przy czym brzegi takiego ozdobnego pokrycia zamocowuje się w szczelinach pomiędzy górną i dolną warstwą drewnianej podeszwy. Wreszcie opisany sposób obróbki drewnianej bryły, przeznaczonej na podeszwę, umożliwia wykonanie w kadłubie wydrążeń lub wykroi, dzięki czemu ogólna waga podeszwy zmniejsza się znacznie, a z uwagi na to, że cała drewniana podeszwa składa się z kilku zespolonych ze sobą części i kadłub jest np. wydrążony, wysychanie podeszwy jest bardzo ułatwione, w razie zaś pęknięcia którejkolwiek ze składowych części drewnianej podeszwy jest możliwa jej wymiana.

Na rysunku uwidoczniona jest jedna z możliwych postaci wykonania bucika damskiego z podeszwą drewnianą według niniejszego wynalazku.

Na fig. 1 przedstawiono widok bucika z boku, na fig. 2 — jego przekrój podłużny i na fig. 3 — górną warstwę podeszwy, widzianą z góry.

Jak wskazuje przekrój obuwia na fig. 2, podeszwa drewniana składa się z trzech części *1*, *2* i *3*, które powstały przez odpiłowanie górnej i dolnej warstw *1* i *3* od pierwotnej bryły drewnianej tak, iż pomiędzy tymi warstwami znajduje się kadłub *2*. Są one wszystkie ze sobą zespolone za pomocą śrub *6* i *9*. Do spodu górnej warstwy *1* przymocowane jest wierzchnie pokrycie *4* przez zagięcie jego brzegów i przybicie gwoździkami *8*.

W przykładzie, przedstawionym na rysunku, dolna warstwa *3* podeszwy jest również przyśrubowana śrubkami *9* do kadłuba *2* względnie i do wierzchniej warstwy *1* podeszwy. Kadłub *2* posiada kilka wydrążeń poprzecznych *5*, *5*, które znacznie obniżają wagę ogólną całej podeszwy.

Na zewnętrznej stronie kadłuba, jak widać na fig. 1, umieszczona jest ozdobna plecionka *7*, np. ze słomy lub trzciny. Brzegi tej plecionki umocowane są w szczelinach pomiędzy górną i dolną warstwą podeszwy a kadłubem.

Oczywiście, pokazany na rysunku przykład obuwia nie wyczerpuje możliwych innych form podeszew drewnianych, jakie mogą mieć zastosowanie do wykonania obuwia według niniejszego wynalazku. Forma podeszwy jest przede wszystkim zależna od pierwotnej bryły drewnianej i kadłub może posiadać obcas i mieć dowolną formę, przy czym zawsze górna warstwa odcięta równolegle do górnej powierzchni bryły jest tak zespolona z kadłubem, że zostaje umożliwione przymocowanie wierzchniego pokrycia obuwia pod jej spodem.

Opisana budowa podeszwy drewnianej umożliwia ponadto w razie potrzeby rozkręcenie wszystkich składowych części.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wykonania obuwia o podeszwie drewnianej, znamienny tym, że wyrobiona z drzewa pierwotna bryła, przeznaczona na pewną określoną formę drewnianej podeszwy, zostaje przecięta np. przez przepiłowanie równolegle do górnej powierzchni, przy czym zostaje oddzielona od tejże bryły warstwa drzewa, którą następnie przymocowuje się do tej bryły np.

za pomocą śrub, dzięki czemu umożliwia się umocowanie wierzchniego pokrycia obuwia w szczelinie pomiędzy górną warstwą drewnianą i kadłubem podeszwy, przy czym może być również odcięta i dolna warstwa powierzchni bryły, która zostaje również przyśrubowana do kadłuba, względnie częściowo i do górnej warstwy, i stanowi wymienną dolną część użytkową podeszwy drewnianej.

2. Sposób wykonania obuwia o podeszwie drewnianej według zastrz. 1, znamienny tym, że podeszwę wykonywa się z trzech części *(1, 2 i 3, fig. 2)*, które powstały przez przecięcie pierwotnej bryły drewnianej i które są ze sobą zespolone za pomocą śrub *(6 i 9)*.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że środkowa część *(kadłub 2)* posiada wydrążenia *(5, 5)*, dzięki czemu zmniejsza się ogólna waga podeszwy.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamienny tym, że boki kadłuba *(2)* podeszwy drewnianej obkłada się ozdobnie materiałem takim, jak słomka, plecionka trzcinowa, skóra, imitacje skóry i tym podobnymi materiałami, dzięki obecności szczelin w podeszwie pomiędzy składowymi częściami podeszwy, w których zamocowuje się brzegi tego ozdobnego pokrycia.

Władysław Sowicki
Zastępca: inż. W. Tymowski
rzecznik patentowy

BIBLIOTEKA NARODOWA

Staatsdruckerei Warschau — Nr. 12528/43

Fig. 1.

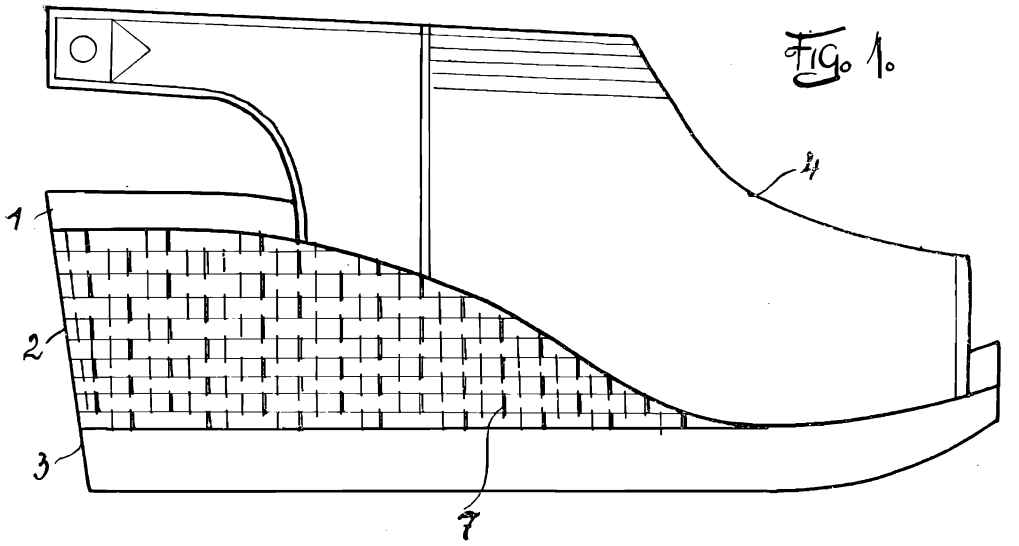

Fig. 2.

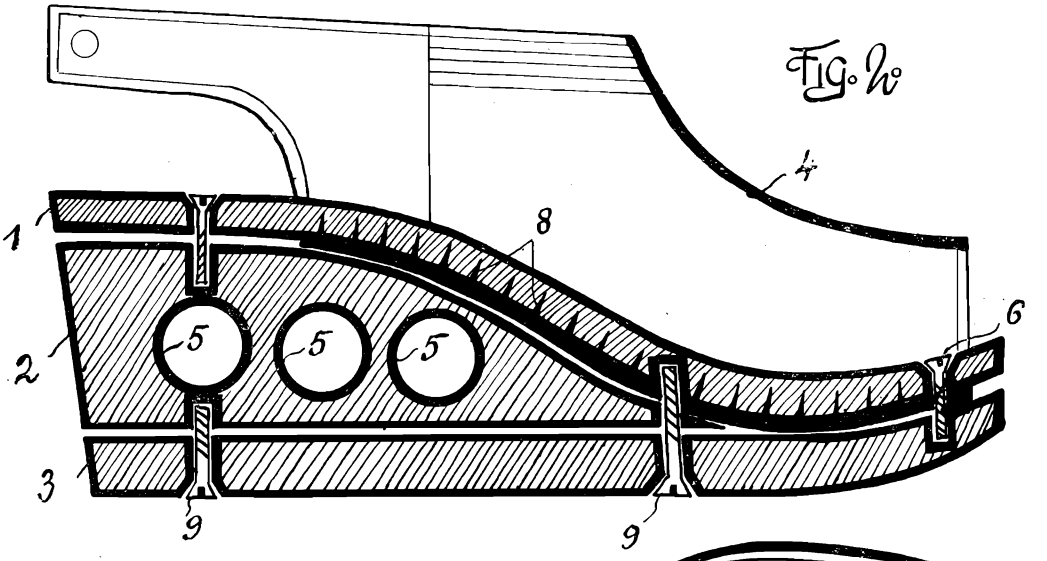

Fig. 3.

